

У морі синьому, не знаючи причалів,
На всіх вітрилах — у незвідані моря
Пливе за межами скорботи і печалі,
Як біла каравела, молодість моя.

— Агов! — гукаю. — Озовися, капітане!
Які надумав відкривать моря? —
Пливе беззвучно, за крайнебом тоне,
Як біла каравела, молодість моя.

У морі синьому, далеко від Одеси,
Мене не взявши у незвідані моря,
Без мене входить в таємничі плеса,
Як біла каравела, молодість моя.

— Агов! — гукаю. — Озовися, капітане!
Коли ж це сталося, що ти давно — не я? —
Пливе беззвучно, за крайнебом тоне,
Як біла каравела, молодість моя.

1980

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.